

EL

MÚSICA ■

Manel actuarà per a 1.000 persones a peu dret i sense distància de seguretat

TECNOLOGIA ■

La crisi dels semiconductors no permet a Sony fer front a la demanda de PS5

ECONOMIA ■

L'Estat obre el debat sobre el model de pagament per ús d'autopistes i carreteres

MAGAZÍN

Divendres, 14 de maig de 2021

**BOSCOS
EN PERILL**

Osona és la comarca amb més superfície forestal en decaïment

AGENTS RURALS

REPORTATGE

LA PLUJA FA REBROTAR EL BOSCO MALALT

Vista d'una massa forestal en un evident procés de decaïment al nord d'Osona després de la sequera de 2016

Les pluges del darrer any han permès cicatritzar les ferides que la sequera ha provocat als boscos. Actualment ja no en queden en situació de decaïment al Vallès Oriental, mentre que Osona es manté com la comarca amb més superfície forestal malalta de tot Catalunya, tot i que també s'ha reduït. Els científics tenen una explicació a aquest fenomen.

Text: Vicenç Bigas
Fotografia: Agents Rurals

No hi ha mal que per bé no vingui i tot i que el temporal *Glòria* del gener de l'any passat va provocar danys a l'entorn que encara no s'han recuperat, el deversall de pluges ha tingut un impacte positiu en els boscos. Tant és així que molts s'han recuperat de les ferides provocades per la sequera que amenaça la seva supervivència. La situació era preocupant després de 2016. Un llarg període de pluges escasses i un estiu molt calorós van provocar llavors una greu afectació en moltes masses forestals que, afortunadament, s'han anat recuperant els darrers anys perquè ha augmentat la pluviositat, rematada amb xifres de rècord el 2020. Fins a 1.622 litres es van recollir a Vidrà l'any passat –gairebé el quàdruple que el 2016– o 1.512 a Viladrau, dues de les poblacions d'Osona on més plou habitualment.

I és que Osona és una comarca especialment sensible a aquesta problemàtica perquè és la que té més superfície de boscos en situació de decaïment de tot Catalunya. Aquesta circumstància s'ha mantingut durant els 10 últims anys, en què s'ha desenvolupat el programa DeBosCat. Es tracta d'un projecte de seguiment de l'estat dels boscos a Catalunya que n'analitza la seva situació sota la batuta de la subdirecció general de Boscos del Departament d'Agricultura. Les dades, que recullen els Agents Rurals arreu del territori, són reportades al Centre de Recerca Ecològica i Aplicacions Forestals (CREAF) de la Universitat Autònoma de Barcelona, que en fa el seguiment científic. El seu objectiu és posar aquesta informació en mans de gestors i investigadors i alhora valorar l'evolució dels boscos al llarg del temps i identificar les espècies i masses

forestals que resulten més vulnerables.

“Veníem de dos anys bons, i aquest any passat, on en moltes zones ha plogut el doble o més del que és habitual durant els mesos de desembre, gener i febrer, ha estat decisiu per registrar una notable recuperació dels boscos a tot Catalunya”, assenyala Jordi Vayreda, investigador del CREAF i director del DeBosCat, fins al punt que el passat va ser “el millor any” des que es duu a terme aquest estudi. De fet, els episodis nous apareguts l'any passat són pràcticament anecdòtics, 50 hectàrees a tot Catalunya, que representen la dada més baixa mai registrada després de 2014 i 2015 que van ser també dos anys amb bona salut pels boscos. Aquests episodis s'han detectat a només tres comarques. N'hi ha hagut un al Berguedà i la Segarra i tres al Bages, entre els quals a prop del Moianès, comarca que no està referenciada a l'estudi perquè quan es va iniciar no estava reconeguda com a tal.

Amb dos terços de la seva superfície corresponent a massa forestal, Osona i el Vallès Oriental estan per sobre de la mitjana de Catalunya, que és del 60%, mentre que al Ripollès aquesta xifra es dispara fins al 88%. Només l'Alta Ribagorça (91%) i la Vall d'Aran (95%) tenen més superfície forestal que el Ripollès, encara que això no vol dir que tinguin més proporció de boscos, que en el conjunt de Catalunya només representen el 37% del territori, si bé tant al Vallès Oriental, com al Ripollès com a Osona la quantitat de bosc és entre el 48,5% i el 59,5% del total que ocupa la comarca. Per entendre aquesta estadística també cal tenir en compte que es consideren terrenys forestals els coberts de matolls, prats o les roques.

Aquest fenomen es dona, per exemple, al Pallars Jussà, que té més superfície de matolls (33%) que de boscos (31%) i paradoxalment és la segona comarca amb

Pi roig mort el 2019

més boscos en decaïment, poc més de 2.500 hectàrees de les 42.000 que té, mentre que a Osona aquesta xifra arriba a les 2.549 hectàrees sobre gairebé 74.000. Totes dues comarques tenen uns volums de boscos afectats que doblen les de la tercera comarca del rànquing, el Berguedà. El cas d'Osona i el Pallars Jussà, però, no són comparables perquè "tenen efectes diferents", apunta Mireia Banqué, coordinadora del DeBosCat, i recorda que aquest decaïment en una comarca muntanyosa per antonomàsia pot ser temporal, perquè "també va passar molts anys a la Garrotxa i ara s'ha anat refent", atès que un dels factors determinants és la pluviometria habitual. "No hi ha més afectació a les comarques més seques -aclareix- sinó on plou menys del que ho fa habitualment", ja que "els arbres acostumats a una pluja passen moltíssima set si no plou", mentre que "si estan acostumats a un lloc més sec no els agafa tant a contrapeu".

De tota manera, Osona, és al capdamunt de la llista des del principi i això és per diversos motius. El primer és el rigor del treball que efectuen els Agents Rurals, que "fan molt bona feina en aquesta comarca", resalta Banqué, un dels tècnics del CREAF que s'encarrega de la formació del personal que fa el treball de camp. Aquest es duu a terme a partir del mes de setembre, quan acaba la calorada de l'estiu, que "és quan és més visible l'afectació", perquè quan es fa el tractament de les dades, de cara al fred, "les afectacions ja no es veuen. Els roures ja no tenen fulles perquè és hivern i al setembre encara n'haurien de tenir" i, de fet, recorda que "a Osona i el Berguedà hi ha hagut anys en què el 15 d'agost ja hi havia avisos que els roures assecaven fulla". La morfologia dels boscos és un altre dels aspectes a considerar perquè "Osona és molt diversa" en la configuració de les seves masses forestals, ja que "hi ha pinedes de pi roig, zones de roures, alzinars i boscos molt diferents entre ells" i algunes espècies com el pi roig "no està supercòmoda vivint a casa nostra, llavors se'n ressent en anys especialment secs".

Les zones on es detecten més boscos en decaïment són al nord de la comarca, en unes de les zones on més hi plou. D'aquí la poca incidència d'aquesta variable en el comportament de les masses forestals quan les precipitacions es mouen en xifres habituals, però la particularitat que presenten aquests boscos, especialment al Bisaura, és la poca profunditat del sòl perquè hi arrelin els arbres. "Com més profund és el sòl, més capacitat de mantenir aigua emmagatzemada i amb sòls molt profunds, el bosc té més recurs", explica Banqué, i encara que "un estiu és normal que sigui sec el problema apareix quan són molts mesos seguits" de poques precipitacions. En aquest cas, les espècies tenen diferents comportaments. Les coníferes, com els pins o els avets, "la seva estratègia és intentar aguantar el cop tant com poden fins que perden la capacitat de treure fulla nova i acaben morint", mentre que els planifolis (alzines o roures) són més resistents a la sequera "perquè aguanten i s'esperen a treure la fulla".

Les masses forestals afectades són "les antigues", és a dir les que han estat assenyalades des del prin-

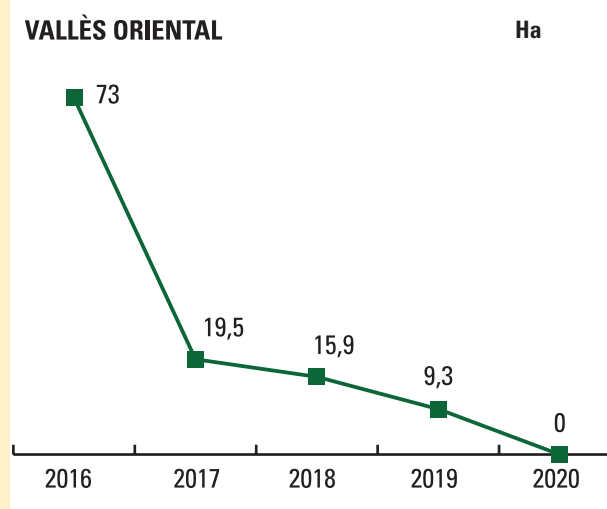
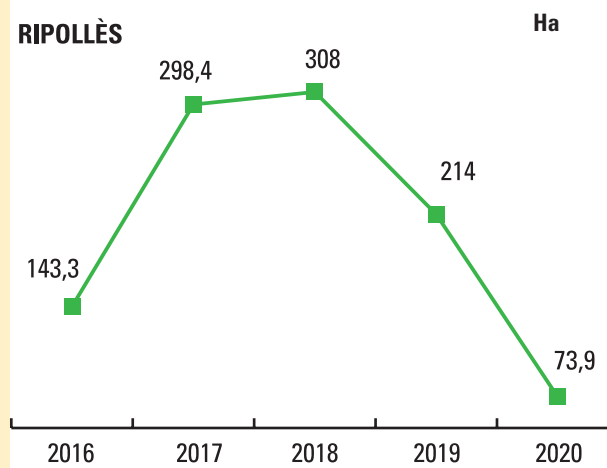
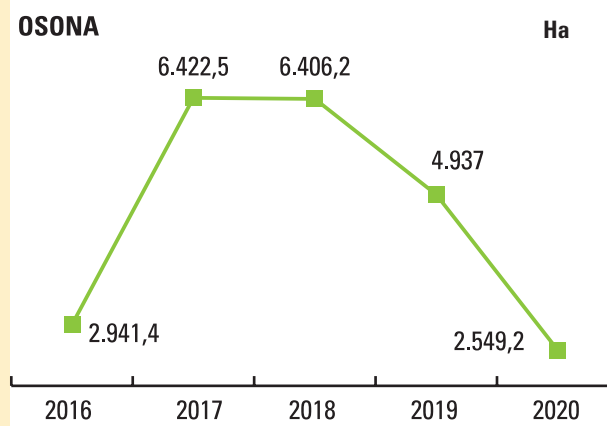
Distribució del sòl per comarques

Font: CREAF

		OSONA	RIPOLLÈS	VALLÈS ORIENTAL
Superfície	(ha)	126.384	95.872	85.194
Bosc	%	58,47	59,15	59,69
Matollar	%	4,64	8,84	5,77
Prat	%	0,57	15,39	0,97
Improductiu natural	%	2,95	4,39	0,37
Total forestal	%	66,63	87,76	66,8
Aigües	%	0,6	0,1	0,06
Conreus	%	29,72	10,43	22,62
Improductiu artificial	%	3,05	1,7	10,53

Superfície dels boscos en decaïment

Font: CREAF

Alguns dels arbres afectats rebroten, d'altres acaben morint

cipi de l'estudi i de difícil recuperació, que representen aproximadament aquestes 2.500 hectàrees habituals. Però aquesta situació de vulnerabilitat afecta molts més boscos a l'evolució dels quals cal parar atenció, tot i que ara mateix "en general s'estan recuperant", segons Banqué. La sequera de fa un lustre va provocar que es doblés la superfície afectada: es va passar de 2.941 hectàrees el 2016 a 6.422 el 2017, una cinquena part de les 17.500 hectàrees d'increment que es van detectar a tot Catalunya. De tota manera, el pitjor any de l'estudi va ser el 2012, amb 40.000 hectàrees afectades en el conjunt del país. En el cas d'Osona, l'increment de 2017 es va mantenir un any després i no ha estat fins a les copioses pluges d'aquests últims temps que la situació no ha revertit.

El mateix CREAF disposa d'estudis que estableixen que el Ripollès és la segona comarca que captura més CO₂ per darrere de l'Alt Urgell gràcies a les seves masses forestals i Osona, la quarta per darrere de la Garrotxa a causa de l'elevada presència d'alzina i de pi, que són les espècies amb més capacitat d'embornal. El que no està estudiat és si les concentracions d'ozó troposfèric, que es manifesten especialment a Osona a l'estiu amb la combinació de la calor, compostos orgànics volàtils i els contaminants que arriben de Barcelona, contribueix al decaïment dels boscos de la mateixa manera que repercuteix negativament en el rendiment dels cultius.

Al Ripollès, la tendència en la situació dels boscos va en paral·lel a Osona, si bé les seves xifres d'afectació són unes 20 vegades inferiors. De fet, ara mateix només hi ha 74 hectàrees en situació de vulnerabilitat, la meitat que el 2016 i només dos anys després d'arribar a les 308. El Ripollès és la 14a comarca de Catalunya amb més afectació d'una llista on ha desaparegut el Vallès Oriental, que ha tingut un comportament totalment diferent. Cinc anys enrere tenia 73 hectàrees de bosc en regressió que van caure a 19,5 un any després i la xifra ha anat baixant fins que el fenomen es va donar per inexistent l'any passat.

OPINIÓ

Xavier Menós

DE PAS

Dos rellotges

Dos anys després em torno a retrobar amb dos rellotges solitaris penjats en una paret d'un museu. Col·locats, un al costat de l'altre, circumferència amb circumferència, podrien passar fàcilment desapercebuts per al visitant d'un museu. Aquests són dos rellotges que podrien decorar una oficina d'un venedor d'assegurances, la de la sala d'espera d'un dentista o la d'una aula d'institut. Dos objectes quotidians que prenen una força nova quan un artista d'origen cubà, però resident a la ciutat de Nova York, Fèlix González-Torres, decideix elevar el seu significat, enquadrant-lo en un present concret: el de la pandèmia de la sida a finals dels anys vuitanta. El títol d'aquesta instal·lació, aparentment senzilla, ja ens dona pistes. "Untitled (Perfect Lovers)", creada entre el 1987 i el 1990 ens parla de la dessincronització de l'amor. Existeix l'amor perfecte? Què passa quan coneixem la nostra mitja taronja? Un mecanisme diabòlic comença a accionar-se. Els dos rellotges interns començaran a caminar en paral·lel, però arribarà un moment –sigui causat per la malaltia o pel procés imparabile de l'envelliment– quan els dos rellotges començaran a estar dessincronitzats. Amb el pas dels

dies i les hores, la pila d'un d'aquests aparells acabarà gastant-se i es produirà la mort. Un d'aquests "perfect lovers" morirà mentre el seu doble, continuarà vivint –i marcarà el pas del temps– en solitari. Aquests amants perfectes serien el mateix artista i la seva parella, un sommelier atlètic anomenat Ross Laycock. En l'obra de González-Torres, com ens explica aquesta extraordinària mostra, no existeix l'atzar. Tota instal·lació, per senzilla i infantil que pugui sem-

Un placebo és una píndola buida de medicament

blar a primera vista, té una relació amb el dolor, la situació política dels Estats Units liderats per Reagan, la por de l'auge de l'extrema dreta o la seva situació personal.

Perfect Lovers neix en un moment molt concret: quan la seva parella és diagnosticada amb un nou virus, que eliminaria tota una generació d'activistes i artistes LGTBI, anomenat VIH. Un virus –com va passar amb el coronavirus

fa uns mesos– que va arribar de manera silenciosa, deixant-nos totalment indefensos i omplint les nostres vides d'una por atàvica: la por de morir per un element invisible i misteriós.

Quatre anys més tard, em torno a trobar amb uns caramels apilats a terra. Va ser al Museu Metropolità de Nova York on vaig descobrir un artista que m'ha marcat molt. Al Macba, milers de caramels de color blau metal·litzat –el color del mar, el de l'etern retorn– contrasten amb el blanc immaculat de les seves parets. La peça en qüestió es titula *Untitled (Placebo)* i en ella es posa en escena el destí de la humanitat. Agafant un d'aquests caramels, acarontant la seva superfície, un pot sentir el pes del present i del passat. El present de les persones que han patit el coronavirus, el passat de milers que van morir de sida perquè no hi havia un tractament. Un placebo és una píndola buida de medicament. Un placebo són els partits polítics que usen tots els mecanismes d'un sistema democràtic per enganyar-nos i desfer allò que tant ens ha costat construir: la democràcia. Visitar aquesta mostra, plena de poesia i de dolor, és la millor píndola per entendre una realitat líquida.

Carles Duarte

Fulgor

Lluís Calvo és un dels escriptors més sòlids i interessants de la literatura catalana actual. En són un clar exponent alguns dels seus darrers llibres, com els assaigs *L'infiltrat. Estratègies d'intrusió, anonimat i resistència* (2019) i *Els llegats. Una lectura contemporània de la tradició* (2021) o el poemari *L'espai profund* (2020), volum que va guanyar el Premi Carles Riba. A més, Lluís Calvo ha esdevingut un referent constant per a les generacions més joves de poetes, que han rebut el seu suport i el seu estímul constants. Ho va fer des de la revista *Poetari*, però també ho fa amb pròlegs i presentacions. Avui escau que em refereixi a la seva obra poètica més recent, *Fulgor*, on Lluís Calvo es confronta, com ens explica Núria Armengol al seu encertat epíleg, amb un dels grans temes de la literatura i l'experiència humana, la passió amorosa, però s'hi endinsa amb un plantejament del tot allunyat de la mera expansió sentimental: "L'amor és la certesa / que tot ho desconeix". Ho fa amb exigència i amb un subtil treball formal, que inclou des del vers lliure a la rima, des de les estro-

fes metòdicament construïdes a la prosa poètica, en un volum de dues parts de 21 textos cadascuna. Arreu hi constatem la qualitat literària excepcional de Lluís Calvo, amb uns brillants tancaments de poemes ja des de l'inici: "I el nostre cor és un llebrer." Calvo teixeix amb cura cada fragment del text, però els clou amb una força visual i una potència conceptual i formal formidables: "Ser-hi,

Lluís Calvo teixeix amb cura cada fragment del text

per dir el vincle. Dir-nos per fer sendera. / Només la nit i un setge, que burlem per amor."

Ara bé, són molts els poemes, sobretot els més breus, que mantenen en tot moment un altíssim to líric. En poso com a exemple *Llinatge*, amb quatre versos, cadascun dels quals constitueix una frase completa: "El marge de les hores s'aprima en la vellesa. / Fer anys

és conxorzar-se amb l'ombra del destí. / Si em pregunten qui soc diré sols la incertesa. / Si em demanen d'on vinc diré l'enlloc de mi." Calvo és un home valent, intens, compromès amb la vida. Per això escriu: "Si no vols tremolar / no parlis més d'amor: / digues-ne cuirassa". I és des de l'esperança que proclama: "Crec en tu / quan salvo / la innocència." Com ens explica ell mateix en una nota final, *Fulgor* ha estat escrit en escenaris tan diversos com Austràlia, Cambodja, el Nepal o la Roca de Pelancà. I precisament Lluís Calvo hi aporta una gran riquesa de paraules que reflecteixen no tan sols el seu esplèndid bagatge cultural, sinó també el seu arrelament al territori pirinenc. Calvo creu en la importància del llenguatge i de la ment. I vet aquí que ens diu: "Els mons existeixen si els evoquem" o "allí on la llengua torna / i sap com era / a poc a poc / temps ha / abans de fer-se forma / abans de fer-se arrel." Poeta i pensador ens colpeix quan anota: "Pensar el present / vol dir desaparèixer" o "Caiem quan no sabem qui som". La seva poesia ens acompanya en la recerca de qui som.

OPINIÓ

Josep Burgaya

DES DE FORA

Biden

No es pot negar que el nou president dels Estats Units està sorprenent, i molt, durant els primers mesos del seu mandat. Un líder sense aureola ni carisma, més aviat insuls, força convencional, molt religiós, de perfil centrista i moderat dins el Partit Demòcrata, notòriament tartamut i amb certes dificultats per respondre amb rapidesa i facilitat, que tot i voler dissimular-ho es mou de manera maldestres i que a més de ser-ho, sembla molt vell. Poc glamurós, no tenia ni l'atractiu ni una història tan bonica i tan carregada de símbols com la que explicava Obama i està faltat dels vincles elitistes amb Silicon Valley, Wall Street i les grans corporacions que brandava i varen portar a la derrota Hillary Clinton. No va trepitjar cap universitat de la Ivy League, estudiant en una de més aviat provinciana, i va ser un estudiant de Dret força mediocre, tal com li agradava ridiculitzar-lo Donald Trump en campanya. Sense brandir ideologia i per pur pragmatisme està imprimint un gir progressista a la política interior nord-americana que és totalment desconegut i fins i tot inesperat. Keynesianisme sense Keynes. Un immens pla de reactivació econòmica amb estímuls i plans socials, amb polítiques d'intervencionisme públic desconegudes als Estats Units des dels llunyans anys del New Deal de Roosevelt. Sense complexos, anuncia una pujada d'impostos a les rendes altes i a les corporacions per finançar el que resultaria, per pri-

mera vegada, una autèntica construcció de l'estat de benestar al país que fins ara havia estat campió del neoliberalisme. Polítiques encaminades a posar un cert fre al globalisme, potenciant la producció interna, cosa que el fa connectar amb els votants de Trump i el seu *America First*, però a diferència d'aquest, vol posar els Estats Units a l'avantguarda del combat contra el canvi climàtic.

Convençut de la fractura social que ha provocat la falta d'ocupació i la precarietat laboral com a components d'una inacceptable desigualtat social que no ha fet sinó crear exclosos i irritats a les darreres dècades, prioritza l'ús dels fons ingents aplicats a l'economia a la funció de crear ocupació, frenant la deslocalització productiva i prioritant la inclusió de la mà d'obra no formada. Ha apostat per apujar el salari mínim als 15 dòlars/hora i defensar el paper del sindicalisme com a mecanisme equilibrador de la tendència natural del sistema cap a la iniquitat i el desajustament. "Wall Street no va construir aquest país, la classe mitjana va construir aquest país, i els sindicats varen construir la classe mitjana." Afirmacions fetes al Congrés dels Estats Units i que no són d'un declarat socialista com Bernie Sanders en un míting, sinó d'un insípid i moderat president demòcrata en un discurs formal davant el poder legislatiu. Ha desbordat el progressisme nord-americà i encara més sens dubte a la temorenc socialdemocràcia europea. Un gir inesperat al guió

que semblava poc previsible per part d'algué que no té grans principis, però sembla tenir polítiques. Com en l'estratègia del bon atac futbolístic, està demostrat que resulta més rellevant *arribar* que no pas *ocupar* els espais. La importància del factor sorpresa. Polítiques atrevides per fer front a importants problemes reals provocats, o més aviat agreujats, per la pandèmia. Diuen que els polítics amb fama i perfil de sobris i prudents tenen més fàcil fer coses radicals, o intentar fer-les. No fan por, no creen anticossos reactius. Blanc, vell i heterosexual. No espanta el perfil de votants trumpistes de l'Amèrica profunda. La seva darrera proposta de suspendre les patents de les vacunes de la Covid-19 ha agafat a contrapeu la Unió Europea, i no només a Angela Merkel que s'ha posat a la contra, sinó a una esquerra europea que continua faltada de valentia i d'imaginació.

Probablement tornaran temps de decepció en la política nord-americana i el mateix Biden, dirigent pràctic i sense hipoteques ideològiques, acabarà per frenar sinó contradir el seu progressisme i agosarament actual. Haurà liquidat, però, la idea tan recalçada en l'anterior crisi del 2008, que l'austeritat econòmica serveixi per afrontar recessions i que sobre la creixent desigualtat es pugui construir cap futur socialment acceptable. I haurà posat en evidència una esquerra continental captiva del seu narcisisme i amb una notable vocació per ser irrellevant.

Susanna Barquín

DE ROSSEGONS

La lletra p

Lletraferit o *lletraferida* es reserva a persones amb una inclinació fervent per les lletres, per la literatura. Si la història de la llengua hagués estat més rigorosa, s'haurien dit *paraulaferits* o *literaturaferits* o *llibreferits*. Per manca de rigor, les persones que sentim un afecte especial per a algunes lletres no tenim nom. I mira que lletraferit seria ben encertat.

Jo, per exemple, tinc preferència per la lletra p, que es va incorporar al llatí des del grec clàssic π, que alhora prové del jeroglífic egipci π, traduït també com a 3,1416, o lletra pi, una singular convergència de geometria i fonètica, de números i lletres. I, curiosament, tot i que en la llengua àrab no existeix aquesta lletra, la p, en el dialecte egipci oral sí que es manté.

Es podria dir que la lletra p ha estat històricament una víctima, perquè ha sortit perdent de la similitud fonètica amb la lletra b. També perquè se l'ha considerat a vegades innecessària, com

en els mots que comencen per *ps* (*psicologia*, *psique*) o *pn* (*pneumologia*, *pneumòleg*). Diguin el que digui d'ella, en la majoria de les llengües romàniques ostenta l'honor d'encetar els mots paraula, pensament i poder, que són l'origen de la debilitat que tinc per aquesta lletra, perquè simbolitza l'origen de totes les coses.

Sant Joan ho va deixar dit, que en el principi va ser la paraula. I per poc que ens hi posem, entendrem que tot el que tenim al cap, tots els pensaments, són paraula, i que no hi ha pensament sense paraules. Paraules que un cop pronunciades o escrites adquireixen poder. El poder de la paraula.

A tota hora paraules que són pensaments i que, ho vulguem o no, són poderoses, per bé o per mal.

També hi ha el Barcelona 080, virtual, a la Pedrera (una altra p), i potser hi ha un altre debat sobre quina és la imatge que han de projectar les models, que no

han de crear tendència amb talles malalteses. I tindrem raó els que creiem que prou bufetades dona la vida de manera espontània com per anar-ne a buscar més amb batalles contra la bàscula. Donarem la culpa a la tria de models de mides impossibles, i ens sentirem millor, com si haguéssim contribuït a canviar el món.

Mentrestant, les paraules i els pensaments mantindran el poder que van aconseguir fa segles, quan es van incorporar a la vida diària, al detall de la rutina invisible. Les mares que fan dietes absurdes, les àvies que no paren de mirar els malucs de les netes a veure si són més amples o més estrets, les veïnes que comenten sobre els quilos amunt o avall, i algun pare, algun lampista, un pintor o un que passava per allà, que també s'hi apunta i deixa anar la seva. Jutjaran. Tothom jutjarà. Cada minut de cada dia, almenys una dona és jutjada pel pes que fa o ha de fer.

LLIBRES

CRÍTICA LITERÀRIA

Dolors Altarriba

El tercer cop de puny de la Carmen Mola

La trilogia de Carmen Mola –autor o autora que no s’ha donat a conèixer més enllà de la publicació de tres novel·les– ja es pot llegir en català a través de l’editorial La Campana. La tercera part d’aquesta trilogia és *La nena*. Seguint l’estela de *La núvia gitana* i *La xarxa porpra* –les dues primeres de la sèrie– aquesta és una història que no decep tots aquells lectors que tenen un bon estómac. I és que aquest *thriller* per entregues amb la comissària Elena Blanco de protagonista se situa en el nivell més alt de violència, amb comportaments molt durs. Si a *La núvia gitana* s’investiga la mort d’una noia gitana que desapareix després del seu comiat de soltera, mort que se suma a la de la seva germana set anys abans, i a *La xarxa porpra* es desmantella una xarxa de tortura de noies i lluita entre nois que dona beneficis venent-ho per internet, a *La nena* s’hi tracta una visió de la violència més rural, dels que confonen persones amb animals.

Tot i podent recordar autors com Dolores Redondo, Lucca d’Andrea o Pierre Lemaitre per algunes qüestions com la dificultat de trobar els culpables perquè parteixen d’un delictes amb molta càrrega psicològica, les històries de Mola es caracteritzen per aspectes violents que arriben, tot i que no s’hi recrea, com un cop de puny a la cara del lector. Lite-

ràriament tampoc és el mateix.

En el cas de *La nena*, la història s’encesta amb la desaparició de la inspectora Francesca Olmo. La inspectora Blanco ha de tornar per fer-se càrrec del cas que ens destapa, més enllà dels fets, una història personal que ningú coneixia d’Olmo, seguint el fil de les anteriors novel·les on la vida dels protagonistes acaba interferint en els fets que s’investiguen.

L’autora desconeguda ha mantingut un bon nivell a totes tres novel·les, que sembla que, com a trilogia, han quedat tancades. Ara bé, són novel·les que es poden llegir soltes, *La nena* especialment, i per un cas, en la darrera hi ha aparegut un personatge nou: una nova policia, neboda del comissari i que introdueix a la història el concepte de gènere fluid –a vegades femení, a vegades masculí–. El lector sent el dolor que s’hi destil·la, com uns fets que van passar fa anys poden acabar marcant un destí i l’olor o mala olor d’algunes de les escenes, perquè Mola les explica amb tota crueltat. Un llibre que pot durar literalment tres dies a les mans d’un lector perquè dir que atrapa és poc. Sempre tenint en compte que parlem d’un *thriller*, d’una història de novel·la negra on el que compta són les històries i com es connecten entre elles. El resultat és que, només de les dues primeres històries, Mola ha venut prop de 200.000 exemplars.

LA NENA

Autora: Carmen Mola
 Editorial: La Campana
 Lloc i any d’edició: Barcelona, 2020
 Nombre de pàgines: 392

Núria Tomàs i Mayolas

De vegades cal perdre’s per tornar-se a trobar

La Mar té un peix pallaso a casa, en Franky. Una nit, el peix s’antropomorfitza, s’engrandeix de cop i volta, i fa esclatar la peixera en mil bocins. Desperta la Mar i li demana que l’ajudi a tornar a casa,

a la seva anemone. Comencen aquí tots dos un viatge iniciàtic de descobriment i de transformació personal on coneixeran diferents personatges marítics. “De vegades cal perdre’s per tornar-se a trobar” és el que li diu una manta a la Mar quan, desesperats, no troben l’anemone. La manta, juntament amb una anguila, els transporten mar endins fins a arribar-hi, i en Franky, tal com passa a una varietat hermafrodita de peixos pallasos, en recuperar l’anemone, escenificarà un altre canvi: passarà de mascle a femella, i esdevindrà així la matriarca del clan.

Tota aquesta aventura, recollida en format de còmic i explicada d’una manera senzilla i subtil, provocarà que la Mar es contempli d’una altra manera. És una història que va dirigida a infants a partir de 5 anys, i té diferents nivells de lectura: et pots quedar amb un relat oníric, o pots anar més

enllà i cercar elements que et permeten reflexionar sobre la identitat sexual, la superació de les pors amb relació al cos i l’acceptació de la diferència.

La proposta ens ve de Bolonya, de l’encàrrec de l’associació Canicola va fer a la il·lustradora napolitana Cristina Portolano per al projecte “Dalla parte delle bambine” que impulsa la cultura de la no-discriminació i la igualtat d’oportunitats en la primera infància (justament el nom ve de l’assaig que l’antropòloga Elena Gianini Belotti va escriure als anys setanta, traduït al castellà “A favor de las niñas”, i que analitza els motius socioculturals que sostenen els estereotips de gènere). Però l’encàrrec de l’associació va anar molt més enllà de la publicació del còmic, que va ser possible gràcies a una campanya de micromecenatge: primer es van imprimir uns petits quaderns, “Gioca con Mare”, per a la Fira del llibre Infantil i Juvenil de Bolonya del 2018, i, en paral·lel, es van organitzar exposicions i tallers en diferents espais de la ciutat, com ara a la filmoteca i al festival Gender Bender, i també al festival Tuttestorie de Cagliari (Sardenya).

Agraïm a la incipient editorial madrilenya Liana que l’hagi incorporat a la seva col·lecció ‘El Manglar’, dirigida a primers lectors, i l’hagi traduït al català.

SOC LA MAR

Autora/Il·lustradora: Cristina Portolano
 Traducció: Berta Carreras Moliné
 Editorial: Liana
 Lloc i any d’edició: Madrid, 2020
 Nombre de pàgines: 48

NOVETATS EDITORIALS

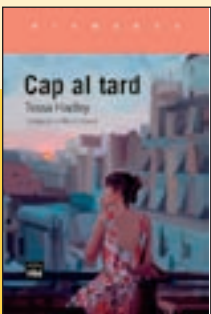
'Animal de bosc'
Joan Margarit
Ed. Proa

Sabent-se malalt de mort, Joan Margarit va enllestir aquest llibre que s'ha publicat pòstumament. El considera el millor que havia escrit, potser perquè ho feia des de la lucidesa que atorga aquest moment vital: "Me n'aniré estimant-vos. I alguna cosa meva intentarà tornar", diu adreçant-se a aquells que l'esperen a l'altra banda.

'L'Aleph'
J.L. Borges / A. Artís-Gener
Ed. Flâneur

Els contes d'*El Aleph* són un dels llegats més importants que l'escriptor argentí Jorge Luis Borges ha deixat a la literatura universal. Avel·lí Artís-Gener *Tísner*, en va fer una traducció al català, que es recupera ara en una edició bilingüe que s'enriqueix mútuament amb l'original. "La gamma sencera de tons dels quals se serveix Borges."

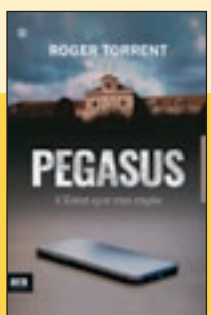
'Cap al tard'
Tessa Hadley
Ed. de 1984

Es diu d'ella que és "el secret més ben guardat de la literatura britànica". Secret per a nosaltres, però no per al seu país, on és una autora de culte tot i haver començat a escriure en la maduresa. Ara arriba al català aquesta novel·la sobre l'amor romàntic entre homes i dones. I la pregunta de si ells són capaços d'admirar-les intel·lectualment a elles.

'La nena del far'
Annet Schaap
Pagès. Ed.

Aquesta és un de les obres que opten al Premi Llibreter de 2021. Maria Rosich ha portat al català la història creada per la il·lustradora neerlandesa Annet Schaap, que té com a protagonista la Llumeta. És una nena, filla d'un faroner abatut per la tristor. Però ella té la capacitat d'omplir de llum la vida de les persones que l'envolten.

'Pegasus'
Roger Torrent
Ara Llibres

L'expresident del Parlament explica en aquest llibre l'experiència que va viure quan va descobrir que el seu telèfon havia estat intervingut. Pegasus és, justament, el nom d'un programa espia creat per una empresa israeliana que només és a l'accés de governs. I la pregunta surgeix, doncs, inevitablement: qui hi havia darre d'aquesta jugada bruta?

GEOGRAFIA LITERÀRIA

Llorenç Soldevila

Santuari de La Gleva

“ Plor de la tórtora

Lo rossinyolet s'és mort;
tres dies ha que no canta;
jo d'ací me'n tinc d'anar,
que l'enyorament m'hi mata.
Cançó popular

Vora voreta el riu
me n'heu guarnit un niu,
que el sol hi toca;
lo cobrecel n'és d'or,
veniu, somnis d'amor,
bressau-m'hi a l'ombra.

Qui em fa de cobrecel
n'és d'un Colom del cel
l'aleta hermosa;
que hi fa de bon estar
si es posa a refilar
místiques trobes!

També n'hi refilí
darrera el cant diví
de brosta en brosta:
l'Aucell ara no hi és:
corrantes que hi he après
les canto sola.

Mes, ai!, no hi canto, no;
com cantaria jo,
si el cor s'enyora?
n'enyora el bes suau
d'aquell Amor d'ull blau
i cella rossa.

Refile el rossinyol
refile al raig del sol
que a mi no em cova;
des que no em cova mai
m'estic sota un desmai,
plora que plora!

Abelles que hi veniu,
fugiu d'ací, fugiu;
la flor n'és fora;
cercau jardins del cel,
que al món ja no hi ha mel

que us sia dolça.

Los papallons se'n van,
que no hi llambreguen tant
lliris i roses;
los papallons se'n van,
mai més hi tornaran,
puix Ell no hi torna.

Adéu, abril i maig,
també d'ací me'n vaig,
que hivern s'acosta;
aucells i flors, adéu!
quan a alegrar em torneu
ja seré morta.

L'aucell refilarà,
la flor reflorarà
sobre ma fossa;
sols m'aconhorta
a mi que a refilar i florir
seré a la Glòria.

Allí amb mon dolç Amor,
abella sobre flor,
gosa que gosa,
n'endolciré, felix
amb cants del paradís
ma veu de tórtora.

Oh, verges, qui hi rieu
amb qui ferí el cor meu
d'amor tan dolça;
dieu-li que al verger
qui tant cantà i rigué,
sospira i plora.

Dieu-me-li que al niu
de vora vora el riu
ja el sol hi toca;
mes ai!, no hi fa claror;
des que no hi tinc l'Amor
sempre és nit fosca!

Vora el Ter, 1872 ”

Jacint Verdaguer

AUTOR
Jacint Verdaguer
(1845-1902)

OBRA
'Idil·lis i cants
místics'
Verdaguer Ed. (2021)

INDRET
Santuari de La Gleva

MUNICIPI
Les Masies de
Voltregà

COMARCA
Osona

Jacint Verdaguer va fer diverses estades al Santuari de la Gleva per ordre del bisbe Morgades, després de les desavinences amb el marquès de Comillas. Inicialment, va ocupar una petita habitació que donava al cambri de la Mare de Déu, després es va traslladar a l'habitació del bisbe, on actualment es guarden els records del poeta. Hi va estar reclòs gairebé dos anys, del 26 de maig de 1893 fins al 10 de maig de 1895. Situat al bell mig del balcó i amb el paisatge molt transformat a les ribes del Ter podem llegir Plor de la tórtora, datat "Vora el Ter, 1872", segurament mentre vivia a Vinyoles d'Orís. Ve a tomb aquest poema en la setmana de la Festa Verdaguer, i coincidint amb l'edició del llibre en què està inclòs, *Idil·lis i cants místics*, dins de l'Obra Completa que publica Verdaguer Edicions.

ALBERT LLIMOS

LLENGUA

EL 9 ETS I UTS

172

Diferents maneres de negar (II)

La setmana passada vam veure que per reforçar la negació hi havia la paraula *pas*. Avui veurem altres maneres de negar, perquè la negació té més cares de les que pensem. Començarem per la negació que mostra la disconformitat, el desacord o que reprova el nostre interlocutor. En aquests casos tenim una interjecció molt usada, que és *ntx*, un so que es fa fent petar la llengua contra les dents i el paladar ('tocar l'ase'): "T'agrada aquell youtuber? Ntx, què dius!, no té gens de gràcia!" Popularment hi ha altres maneres de mostrar la disconformitat: *sí, home!*; *ni borratxo*; *ni boig*; *ni en pintura*, etc.

Si el que volem fer és negar absolutament una frase o també negar coses incomputables,

en català hi ha diverses expressions, la més freqüent és amb *no ... gens*: "No m'agrada gens, aquest jersey!" (negació absoluta, equivalent a zero), "No hi ha gens de llet" (negació d'un nom incomputable). Hi ha, però, d'altres expressions sinònimes de *gens*: *no ... gota* ("No en sé gota, de cosir"), *no ... (ni) mica* ("No tinc mica de memòria"), *no ... (ni) brot* ("No fot (ni) brot"), *no ... (ni) un bri* ("No hi havia (ni) un bri d'herba").

La negació absoluta pot prendre altres formes com ara: en absolut ("No estic en absolut d'acord amb el que acabes de dir"), de cap de les maneres o de cap manera ("De cap manera vull que vinguis").

Us animem a seguir aquesta secció i us convidem a fer-nos arribar consultes i comentaris a través de vic.ass@cpnl.cat

Oficines i serveis:
granollers@cpnl.cat
ripolles@cpnl.cat
vic@cpnl.cat

www.cpnl.cat/xarxa/cnlosona/

ENGLISH IN A BITE

ANGLÈS

Phrasal verbs with 'down'

It's the dreaded phrasal verbs again! Learners of English will already be familiar with the struggle to learn them. After all, their meaning isn't always immediately clear; they can have more than one meaning; the prepositions can move around; and there are thousands of them! However, there is no need to learn them all! You probably already know a lot of them already: wake up, get up, look for, turn on, turn off...

Learning phrasal verbs will help you understand native speakers more easily, and will make your English sound more natural too.

One way of learning phrasal verbs is to group them by preposition (also called the particle). The follow phrasal verbs all contain the preposition down.

ACTIVITY A

Complete the sentences with the correct phrasal verb

Completeu les frases amb el *phrasal verb* correcte.

Phrasal verbs

look down on	turn it down	get down to
get her down	calm down	settle down

- After she got married, she decided to stop travelling and .....
- I was once offered a job in Japan, but I decided to .....
- OK, everyone. Everything's fine, so please just ..... and don't panic.
- It's been nice talking to you but I really have to .....some work. I have to finish my report by 5 pm.
- Her job is really demanding and she often has to work 80 hours a week – it must really ..... sometimes.
- My new boss thinks he's so important and is always criticising us. He seems to ..... all of us.

CATALÀ

'Phrasal verbs' o verbs compostos en anglès amb la preposició 'down'

Un altre cop ens topem amb els terribles verbs compostos. Les persones que aprenen l'anglès ja estan familiaritzades amb el fet d'haver d'esforçar-se molt per poder aprendre'ls.

Al capdavant, el seu significat no sempre és clar immediatament, poden tenir més d'un significat, les preposicions van canviant i n'hi ha milers! Tot i així, no hi ha necessitat d'aprendre'ls tots! Probablement en coneixeu molts com ara: *wake up, get up, look for, turn on, turn off...*

Aprendre els verbs compostos us ajudarà a entendre més fàcilment els parlants nadius i farà que el vostre anglès soni més natural.

Una forma d'aprendre'ls i agrupar-los per la preposició (també anomenada *la partícula*). Els següents verbs compostos contenen la preposició *down*.

ACTIVITY B

Which phrasal verb means:

Quin *phrasal verb* vol dir:

- Relax
- Feel superior to
- Refuse, say no
- Stay in one place
- Make (someone) feel depressed
- Start, concentrate on

Les solucions de la setmana anterior:

1. make 2. made 3. make 4. did 5. did 6. does 7. doing 8. made 9. do
10. made 11. did 12. make 13. made 14. do 15. made

MÚSICA

EL CLÀSSIC

Jaume Espuny

SHERYL CROW
'Tuesday Night Music Club'
A&M, 1993

Tuesday Night Music Club va ser el primer disc de Sheryl Crow i es va convertir en un gran èxit. Però no li va ser gens fàcil arribar fins aquí. No és pas una cantant d'aquestes prefabricades que apareixen de tant en tant. Quan va sortir el disc, Crown tenia ja 31 anys i un llarg recorregut de corista per a gent com Stevie Wonder, Sting, Rod Stewart, Joe Cocker o Michael Jackson. Finalment, el 1992 va poder gravar un àlbum amb composicions seves, però no li va agradar com havia quedat, massa balades i poc rock-and-roll. I el va repetir de dalt a baix, amb algunes cançons noves, fins que va sortir aquesta meravella, rock amb aires country, una veu extraordinària i uns músics excel·lents, sobretot el guitarrista i productor Bill Bottrell, que firma amb la cantant la majoria de les composicions del disc. Cal destacar la seqüència dels primers quatre temes, "Run, Baby, Run", "Leaving

Las Vegas", "Strong Enough" i "Can't Cry Anymore", tots enganxosos a més no poder. I ja cap al final del disc, la insistent "All I Wanna Do", que de fet va ser la cançó que va popularitzar *Tuesday Night Music Club*. El disc va guanyar un parell de Grammys el 1994 i va propulsar la carrera de Sheryl Crown fins al 2019, que va publicar *Threads*, que, segons va prometre la cantant, seria el seu últim disc. Ja ho veurem.

NOTES

Concert de Manel amb 1.000 persones a peu dret

El proper dia 21 de maig Manel actuarà a la sala La Mirona de Salt (Gironès) en un concert on podran acudir 1.000 persones que estaran a peu dret, sense distàncies de seguretat i, si volen, ballant i fent el got. Gairebé com *abans* (això sí, amb mascareta). El bolo formarà part de l'estudi clínic Obrir Girona i d'entre totes les entrades se'n sortejaran 100 de gratuïtes entre el personal sanitari de Girona, "com a símbol d'agraïment per la dura feina feta durant els mesos que portem de pandèmia", expliquen des de l'organització. La iniciativa també pretén ser un homenatge al sector cultural, sobretot a les sales de concerts que van ser dels primers actors a tancar i que en la majoria dels casos encara

BERNAT CEDÓ

no han pogut reobrir després de tretze mesos. Les entrades es poden adquirir a <www.lamirona.cat> des d'aquest dimecres i quedaran emmagatzemades a l'app Tikeblok que tots els assistents hauran de tenir instal·lada al seu telèfon mòbil per accedir al concert. D'aquesta manera, Tikeblok pot identificar tots els assistents a través del seu dispositiu i es pot comunicar amb ells en temps real durant i després de l'esdeveniment. Les entrades tenen un preu mínim de 23 euros (despeses incloses), però el sistema Tikeblok, fins que s'exhaureixin les entrades, permet als compradors escollir altres preus que anirien a benefici de l'estudi.

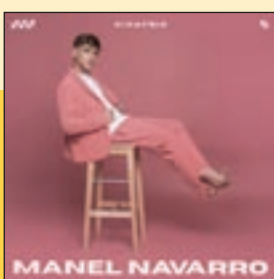
EL TEST Jordi Creus

Primer instrument que vas tocar? La guitarra. **Primer grup del qual vas formar part.** Indulgence. **Primer disc que et vas comprar?** *World Wide Live*, de Scorpions. **Quants discos tens?** Ni idea. Uns quants... **Salva'n tres.** *Abigail*, de King Diamond; *Morbid Tales*, de Celtic Frost, i *Spiritual Healing*, de Death. **Grups o músics de capçalera.** Mercyful Fate, King Diamond, Celtic Frost, Possessed, Death, Carcass, Exodus, Abbat, Aura Noir, Dissection, Slayer, Iron Maiden, Judas Priest... I Miles Davis, Paco de Lucía, Camarón de la Isla, Frank Zappa, Stevie Ray Vaughan, Dead Kennedys, Faith No More, Amy Winehouse, Triana... **Un concert (com a públic) per recordar.** Monsters of Rock a Barcelona el 1988.

NOVETATS DISCOGRÀFIQUES

Jordi Sunyer

MANEL NAVARRO
'Cicatriz'

Primer àlbum de Manel Navarro, un xicot del Vallès Occidental que es va fer conegut per ser el representant espanyol a Eurovisió el 2017. L'experiència no li va anar gaire bé ja que va quedar últim, però ara es redimeix amb un bon primer disc al costat del també *eurovisiu* Miki Núñez, que col·labora cantant al primer *single*, *¿Qué tal?*. A part de Núñez, al disc, de to tristici però ple de missatges de superació, també hi apareixen les veus de Bely Basarte, David Otero o Belén Aguilera. Les dues últimes cançons són en català, *El comiat de la vida* i *Que et vagi bé*.

NOM PROPÍ
'Paraules maldites'

Arriba el disc de debut de Nom Propi, una jove formació de pop que ha tret un àlbum solvent i sòlid que no sembla una *opera prima*. Per aconseguir-ho, a la gravació han comptat amb músics de prestigi com Antonio Postius (Gyoza, Mourn, Madee), Ricky Falkner (Standstill, Love of Lesbian), Víctor Valiente (Sidonie, Standstill...), Helena Bantulà (Roba Estesa) o Marc Clos (Love of Lesbian), a més d'un trio de jazz liderat per Bernat Casares. També hi han participat la cantant Pavla i Joan Delgado (membre de Cala Vento). Una bona carta de presentació.

THE PENGUINS-
REGGAE PER
XICS 'Quaderri de bitàcola'

El nou treball de The Penguins (que en la versió per a públic familiar es converteixen en Reggae per Xics) compta amb una intro i 12 cançons, vuit d'originals i quatre que són adaptacions de peces populars passades pel sedàs de la música jamaicana. El disc, a nivell visual, vol homenajar l'imaginari de Tintín o Jules Verne i moltes de les cançons són de temàtica marinera (*Tinc un amic peix, Xop xop...*) amb crítiques a les conseqüències mediambientals de viure en una societat incapaç de gestionar els seus residus. Festa i consciència a parts iguals.

TECNOLOGIA

Arnau Jaumira

Google diu adeu a les contrasenyes

Google està disposat a posar fi a la vulnerabilitat de les contrasenyes i per això ha començat a fer passos fermes en tot el seu ecosistema. Fa temps que insisteix perquè els usuaris configuren bé els seus comptes i es pugui aplicar el doble factor d'identificació. És a dir, incorporar una capa més de control: quan s'inicia sessió des de l'ordinador, cal que

confirmem que som nosaltres des del mòbil.

Dijous passat, 6 de maig, coincidint amb el Dia Mundial de les Contrasenyes, Google va posar de manifest la seva intenció de canviar el paradigma. "Són fàcils de robar, difícils de recordar i administrar-les bé porta molta feina", resumeixen des de la companyia californiana. I és que si

ho féssim com toca, hauríem de tenir sempre una contrasenya única per a cada servei que fem servir. Avui en dia sembla una premissa gairebé impossible de complir i recordar-les totes, una utopia.

Per això Google vol configurar de forma predeterminada la identificació de doble factor i que tothom hagi de confirmar amb

el mòbil que és realment el propietari d'un compte. L'augment de mesures de control biomètriques (lector d'empremtes o reconeixement facial) als mòbils, fa que sigui un aparell especialment segur i, per tant, una clau de seguretat per poder accedir a serveis si tenim el mòbil a mà.

El desig de Google és que les contrasenyes "acabin sent cosa del passat" però asseguren que de moment implementaran tot de tecnologia per fer-les cada cop més segures.

L'identificació de doble factor serà obligatòria: per iniciar sessió s'haurà de contestar a una notificació al mòbil

El llançament de la Playstation 5 el mes de novembre passat va ser un gran esdeveniment dins el món tecnològic. La seva competència amb Xbox prometia ser aferrissada però de seguida es va veure que Sony no hi podria fer front pel poc estoc de què disposava. De seguida que van sortir es van esgotar i així ha anat passant en el darrer mig any en tots els moments en què hi ha hagut estoc ja sigui a través d'Amazon o de les principals botigues informàtiques en línia.

Ara la companyia ha confirmat els pitjors temors: no serà fins al 2022 quan aconseguiran regularitzar l'estoc de la popular consola que fins el 31 de març havia aconseguit vendre prop de 7,8 milions d'unitats. Cap a finals d'any esperaven haver-ne pogut vendre gairebé 15 milions però Sony ja ha explicat als analistes que serà complicat a causa de l'alta demanda que han anat registrant. "No crec

que la demanda s'estigui calmant aquest any i encara que assegurem més dispositius i produïm moltes més unitats de PS5 el proper any, la nostra oferta no podria atrapar a la demanda", afirmava Hiroki Totoki, director financer de Sony en una reunió amb analistes.

La crisi dels semiconductors és la que ha acabat portant fins a aquest punt. El boom tecnològic derivat del confinament i alhora la mala previsió de les empreses durant la pandèmia han incrementat la demanda d'aquests semiconductors

fins a límits que ningú esperava. Sony pateix la crisi igual que la pateix Microsoft o Nvidia, grans fabricants de components. S'haurà de veure si el 2022 finalment les xifres es poden estabilitzar.

La crisi de semiconductors és al darrere del problema de Sony, que no pot fer front a la demanda

Hi haurà poques PS5 fins al 2022

LES APPS DE LA SETMANA

MINI ZOO
iOS i Android
4,49€

Aprendre amb les noves tecnologies cada dia és més habitual. També amb nens ben petits que ja saben fer servir millor algunes eines que els adults. Una de les aplicacions a què poden ajudar es diu Mini Zoo. Es va crear el 2013 i està orientada a nens de fins a cinc anys perquè comencin a conèixer cada un dels animals que s'han creat i conegui els seus sons i alhora perquè aprenguin a fer servir millor dispositius com tauletes. Mini Zoo és obra d'un il·lustrador alemany molt aclamat, Christoph Niemann. S'hi poden trobar prop de 100 il·lustracions.

DAYS - EVENT COUNTDOWN
iOS
Gratuïta

Recordar les grans dates que han de venir sempre és un motiu de motivació i d'esperança. Days Event Countdown proposa posar-ho fàcil per recordar-ho. Pots crear ginys al mig de la pantalla de l'iPhone perquè et recordin que d'aquí a 23 dies fa anys la teva parella o perquè arriba el llançament d'una pel·lícula que fa temps que esperes. Amb una aplicació molt visual i acurada, Days Event Countdown et proposa una manera diferent de recordar grans cites amb el calendari. Quan falta per l'arribada de l'estiu? 38 dies.

ELEVATE - BRAIN TRAINING
iOS i Android
Gratuïta

Exercitar el cervell és bàsic en l'atrafegat dia a dia en què vivim. Millorar la memòria, concentració o desenvolupar habilitats concretes per exemple relacionades amb la lectura, el càlcul o el vocabulari. Elevate proposa això i molt més. Ho fa amb divertits mini jocs que a través de combinacions de paraules o càlculs matemàtics ens fan sumar punts. Igual d'important d'exercitar el cervell és fer-ho amb regularitat. Elevate et recorda cada dia que facis aquells exercicis que et permetran estar sempre a punt. És una de les més ben valorades dins de la seva categoria.

ECONOMIA

ELS PARQUETS

Joan Carles Arredondo / @joancarredondo

PEATGES AMB TREVA MÍNIMA

El Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència que el govern central ha tramès a Brussel·les com a primer pas per accedir als futurs europeus per a la recuperació econòmica amagava moltes sorpreses. Encara ressonaven les crítiques a l'anunci –desmentit a mitges– que s'abandonaria la bonificació a la tributació conjunta dels matrimonis, que ja treia el cap una altra mesura impopular com és la recuperació d'alguna modalitat de peatge per a les carreteres i autopistes amb el 2024 com a data per perpetrar aquest nou assalt a la butxaca ciutadana.

Aquesta és una qüestió sensible. I ho és especialment a Catalunya, sotmesa a peatges durant dècades i que aquest mateix any començava a tenir en l'horitzó la fi d'aquest pagament, arran de la finalització de les concessions d'autopistes tan transitades com l'AP-7, de Tarragona a la Jonquera i la branca de Montmeló al Papiol, la C-33 entre Barcelona i Montmeló i la C-32 de Barcelona a Lloret. Les concessions acaben aquest 31 d'agost i els usuaris que han estat sotmesos a peatges des de fa anys tindran poc marge per a l'alegria, perquè el document que ha presentat el govern espanyol a Brussel·les situa l'horitzó de 2024 per introduir noves modalitats de peatge. Als conductors informats no els deu sonar a nou, perquè com més s'apropava la fi de les concessions d'autopistes, més es parlava de nous pretextos per fer pagar per fer servir les carreteres i el seu manteniment.

El motiu que havia portat en el seu moment a introduir la modalitat de vies de pagament era que les administracions no disposen dels recursos per pagar les grans infraestructures viàries. Les obres es concedien a terceres empreses que recuperaven les grans inversions necessàries per construir les vies a través del pagament per part dels usuaris. Els càlculs del termini en el qual aquestes vies quedarien amortitzades van ser, certament, generosos. Les empreses que han participat en aquest negoci, perdre-hi, el que es diu perdre-hi, no hi han perdut. De fet, en un article de 2019 d'Àlex Font al diari *Ara*, s'extrapolen els resultats obtinguts per Acesa amb un benefici de 5.700 milions d'euros (en un estudi que inclou les inversions portades a terme

en les autopistes de les quals tenia concessió, amb un cost que –actualitzat en termes d'inflació– pujaria a uns 5.000 milions d'euros). O sigui, feta la construcció, les ampliacions i els costos d'explotació –els peatges tenen treballadors i la gestió també té un cost–, l'empresa encara ha tingut 5.700 milions de benefici. L'article assenyalava que, el de les autopistes, ha estat el millor negoci de La Caixa.

Arriba el moment de la fi d'algunes de les concessions que més han perdurat i és ben cert que és difícil abstraure's d'algunes de les operacions vinculades al sistema de peatges dels últims anys (el rescat de les radials de Madrid perquè el trànsit no era el previst o, ara, una compensació que ha sortit del barret com el conill d'un mag per a Acesa de 1.291 milions d'euros de res –de fet, són pocs comparats amb els 4.200 milions que demana l'empresa, per demanar que no quedi–). És difícil abstraure-se'n i això mereix un debat a part, però ara toca determinar si, un cop acabat el període dels peatges, als ciutadans –de fet, als conductors– els ha de tocar passar per caixa, com han fet sempre des dels anys 70.

La fi de les concessions arriba amb un debat que posa en dificultats els que defensen la gratuïtat absoluta de les vies d'alta capacitat. Al debat públic hi pren presència l'elevat impacte ambiental del

trànsit i la necessitat, per tant, d'incentivar que el vehicle privat es vagi quedant a casa per utilitzar formes de transport més netes. Les administracions poden anar donant missatges sobre aquesta necessitat, però més impactant que un missatge publicitari és que s'imposin pagaments. Una altra cosa és que els conductors ja paguen impostos quan matriculen el cotxe i, properament, una nova taxa precisament per les emissions del seu vehicle. Però, a més, els automòbils passen per unes vies de comunicació la construcció de les quals i el manteniment posterior s'han de pagar (i no són precisament barates). No existeixen les carreteres gratuïtes, perquè la construcció es paga amb recursos que, si són públics, són de tots els ciutadans, utilitzin o no utilitzin aquella carretera. Per això se sent a parlar –i més que se'n sentirà– del pagament per ús que és, exactament, el que ve a ser un peatge. Aquesta lectura té algunes arestes delicades. La xarxa viària arriba, per un principi d'equitat, fins al poble més remot. I, sovint, en aquest poble més remot no hi ha més opció que fer servir la carretera perquè les xarxes de transport col·lectiu no hi arriben. Pagar per ús, és una cosa. Pagar per ús obligatori, n'és una altra.

En tot cas, sense entrar en més valoracions, sí que comença a ser un fet que aquest, el pagament per ús, és el camí que s'empren i no té gaire opcions de retorn. El debat s'haurà d'encaminar més sobre quin model s'utilitza. Si, de nou, a través d'empreses privades que obtenen beneficis que arriben a doblar la inversió inicial, amb pròrrogues de concessions mai prou ben explicades i recompres o compensacions si el negoci no surt com es preveia (tot el contrari dels preceptes d'economia de mercat, en el qual arriscar vol dir guanyar, però també pot voler dir perdre), o directament pública. Amb les infraestructures ja fetes, com en el cas de les autopistes que ara arriben al temps de venciment de la concessió en la qual la gran inversió inicial necessària ja no és un obstacle, semblaria que aquest hauria de ser el camí. Però amb l'economia de BOE que s'imposa a Espanya, res no és descartable.

INDICADORS

PIB sense recuperació

El producte interior brut de Catalunya encara no es recupera. En el primer trimestre de l'any, va baixar un 4,3 en termes interanuals. En relació amb el trimestre anterior, baixa un 0,4%. Per sectors, la indústria ha augmentat un 1,9%. La construcció limita el retrocés, però encara baixa un 11,5%. Els serveis mantenen una taxa negativa (-5,9%). L'agricultura creix un 1,2%, sempre en termes interanuals.

Natalitat empresarial

El nombre d'empreses constituïdes a Catalunya durant el mes d'abril va ser de 1.591 companyies, un 703,5% més que el mateix mes de l'any passat. És el resultat de la frenada de l'any passat, en ple confinament domiciliari, quan només es van poder crear 198 empreses, segons el Col·legi de Registradors. En canvi, si es compara amb el mateix mes del 2019, la xifra és encara un 6,6% inferior.

ALEGRIA INTERIOR

Jordi Soler / jordi@alegriainterior.com

Calaix de sastre

Encara recordo la capsa que tenia la meva mare per guardar les coses de cosir. No hi faltava res: rodets de fil, agulles de totes les mides plantades en un coixinet marró, didals, botons, trossos de cremallera, unes alicates negres petites amb la punta rodona i un munt de coses amb les quals podria escriure tot aquest article. Era una d'aquelles capsas metàl·liques que venien amb el Cola Cao i que encabia el que és inimaginable. Per mi era com una capsa màgica i per la meva mare era una gran font de recursos que al cap dels anys em va ajudar a entendre el concepte de "Calaix de sastre".

Una de les aportacions que més m'agraden de la programació neurolingüística és que et permet anar personalitzant la teva pròpia "Capsa dels recursos" i afegir-hi totes aquelles eines que més et funcionen i poden ser-te útils en el futur. Si som hàbils, però, sabrem que el veritable potencial de tenir tots aquests recursos és saber-los combinar adequadament. Un botó per si sol no ens aporta gran cosa. Si tenim fil, un tros de roba on cosir-lo i un altre tros de roba amb un trauc on encaixar-lo podem aconseguir un propòsit més gran. Quan es fa un treball de PNL no n'hi ha prou de tenir molts coneix-

xements i la teoria ben apresada, hem d'anar més enllà per tal de connectar amb la nostra part creativa, treure el nen que tenim dins i començar a jugar amb totes les peces que tenim al nostre abast.

Si estem disposats a ser molt flexibles i molt oberts de ment, en determinades situacions ens pot ser útil plantejar-nos les següents preguntes: Com actuaria un nen davant aquesta situació que se'm presenta? O si un cop he pres una decisió i faig un "pont a futur". Com em veig d'aquí a uns mesos/anys després d'haver decidit això? En aquest cas podem obtenir la resposta a través de visualitzar-nos a nosaltres mateixos en aquest hipotètic futur. Per altra banda, si vull potenciar la confiança en la meva manera d'expressar-me davant un nombrós públic puc recórrer al "Com si..." i preguntar-me: Com actuaria el meu orador de referència en aquest escenari?, i novament visualitzar-lo. Quan entrem en un diàleg intern més dens i surten les típiques generalitzacions del tipus "No faig res bé" és bo puntualitzar el "Res?", "Ni cordar-te les sabates?".

Sens dubte, la pregunta és l'eina més poderosa que tenim al nostre abast i la sensació que obtenim és la millor resposta, ja que el nostre cos no ens enganya mai. Davant determinades preguntes, però, cal evitar el parany de la ment. No és el mateix preguntar-se quants quilos de pintura necessito per pintar el menjador de casa meva que quin pot ser el color de pintura més adequat per al menjador de casa meva. La primera pregunta va dirigida al nostre hemisferi cerebral esquerre, la nostra part més calculadora i racional prendrà les mides de la sala i ràpidament sabrà quants quilos de pintura corresponen als metres quadrats i nombre de capes que decidim fer.

Decidir el color ja són figures d'un altre paner. Aquí cal actuar des de l'hemisferi dret, el creatiu i més intuïtiu. La resposta correcta no ha de ser lògica, ha de ser sentida, no l'hem de cercar, ens ha d'arribar i normalment la primera imatge sol ser la més vàlida.

Igual que la sensació que obtenia amb la capsa de cosir de la meva mare els recursos que tenim al nostre abast són il·limitats, només ens cal recordar que sempre han estat a la nostra disposició i utilitzar-los. Ànims.

L'HORÒSCOP

Roser Bona

Del 14-05-2021 al 20-05-2021

ÀRIES (Del 21 de març al 20 d'abril)

Assumptes domèstics demanen la teva atenció. Pots plantejar-te fer obres a casa perquè augmenten les necessitats familiars i cal organitzar-se. Entrada inesperada de diners.

TAURE (Del 21 d'abril al 20 de maig)

La teva ment vola i fas mil coses alhora. Pots experimentar una mica d'estrès i caldrà practicar exercicis de relaxació. T'agradaria fer un viatge i intentes organitzar-lo.

BESSONS (Del 21 de maig al 21 de juny)

En un tema amorós no ets prou objectiu, ja que t'atrau una persona, però no interpretes bé els senyals que t'envia. Sigues prudent. Oportunitats al sector professional.

CRANC (Del 22 de juny al 21 de juliol)

Algunes novetats al sector laboral et poden atabalar una mica, separa les coses. Una amistat es reforça amb el pas del temps. Júpiter a Peixos et dona un plus de sort.

LLEÓ (Del 22 de juliol al 23 d'agost)

Manifestes penediment amb una situació sentimental del passat, però això ja està fet i cal mirar endavant. No perdis l'esperança, altres persones arribaran a la teva vida.

VERGE (Del 24 d'agost al 23 de setembre)

Et preocupa el futur i cerques certeses, però sembla que només trobes evasives i ambigüitat. Centra't en el present. Una trobada amistosa pot resultar molt reconfortant.

BALANÇA (Del 24 de setembre al 23 d'octubre)

Més diversió i sortides amb amics. Si no ets pare o mare, pots plantejar-te seriosament tenir descendència. Júpiter a Casa VI pot alliberar-te d'una feina que no t'agrada.

ESCORPÍ (Del 24 d'octubre al 22 de novembre)

Amb Júpiter per Casa V s'activa el sector sentimental i aquella persona que és del teu interès probablement et correspon. Però no esperis gaire més, sigues més proactiu.

SAGITARI (Del 23 de novembre al 21 de desembre)

Visites a casa i sopars amb interessants sobretaulles. T'agradaria viure en un espai més gran i sospeses un canvi de residència. Somies despert amb algú que t'agrada.

CAPRICORN (Del 22 de desembre al 20 de gener)

Si vens d'una etapa trista o d'experimentar apatia, el trànsit de Júpiter per Casa III et dona més esperança i bon humor. Trobades amb germans. Fas més vida a l'exterior.

AQUARI (Del 21 de gener al 19 de febrer)

Millora de l'economia o com a mínim veus una llum a l'horitzó que et mostra el millor camí per obtenir més ingressos. Compte amb els excessos gastronòmics i els dolços.

PEIXOS (Del 20 de febrer al 20 de març)

Júpiter al teu propi signe obre un període més fructífer i alegre amb trobades amb amics i nous contactes a la teva agenda. L'element aigua pot resultar força terapèutic.

CINEMA

LA CRÍTICA DE LA SETMANA

Joan Salvany

'El verano de Cody'

D'Andrew Ann.

Pel·lícula de veritat. Tot és noble i de nou gràcies a un nen, Lucas Jaye, Hong Chau i Brian Dennehy i altres actors impecables, aquests tres molt premiats el 2020. Detalls que posen de relleu el director Andrew Ann i el fotògraf Ki Ji Kim. Representa aquest cinema nord-americà, pausat, tendre i modest amb què tracten tots els temes d'actualitat del darrer país denominador del món.

Després de la mort de la seva germana, Jennifer Delora, amb el seu fill de 8 anys, Cody, se'n van al poble on vivia per arreglar papers i vendre la casa. Mentre la mare neteja tota la porqueria i ho ven tot, el vailet recorre el veïnat, fent amics, però sobretot coneixent l'avi Dennehy, amb qui farà una amistat molt especial. Potser el títol "passarel·les" (vies d'accés) era més adequat. I és el seu.

'Los Mitchell contra las máquinas'

De Michael Rianda i Jeff Rowe.

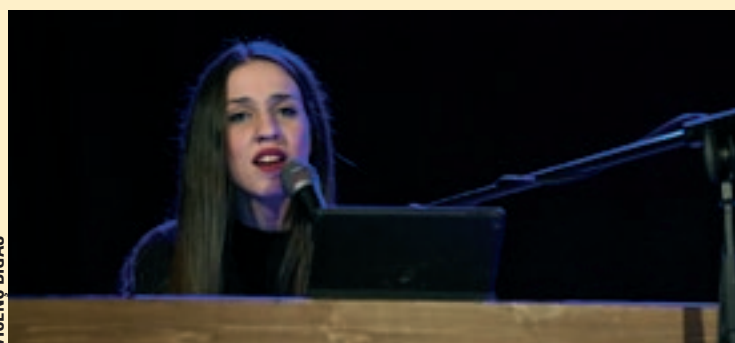

Film d'animació energètic que fa somriure fins al final. És una *road movie* de la família Mitchell que se'n va de viatge, però que queda interromput per una rebel·lió de la tecnologia que amenaça la humanitat. Les màquines són també protagonistes de la pel·lícula de Michael Rianda i Jeff Rowe, encara que també saben fer plorar.

Crítica amb les noves tecnologies, observa, però, que serveixen per connectar generacions. Una altra aventura familiar que es consolida al cine d'animació. Ritme embogit i manteniment del to en tot moment. Veus principals, Abbi Jacobson, Danny McBride, Maya Rudolph, el mateix Rianda, Eric Andre i Olivia Colman.

OFERTA CULTURAL

V. Bigas / T. Terradas

Cantautors en diferents espais de Roda, al festival Encanta

Festival Encanta. Divendres, 14; dissabte, 15, i diumenge, 16, a diferents espais de Roda de Ter.

Quarta edició del festival de cantautors i música de petit format de Roda de Ter. Divendres actuen Les Cruet (19h) i Júlia i Pau Alabajos (20h). Dissabte, Ariana Abecassis (12h), Joa Lwest (16h), Lia Sampai (17.15h), Amorante (18.30h), Maria Jaume (19.45h) i Gemma Humet (21h), i diumenge, Jordi Seradell (12h) i Joina i Magalí Sare & Sebastià Gris (16h).

El jazz arriba a la Garriga

10è Festival de Jazz de la Garriga. Hip Horns, Fernando Brox Quartet, i Clara Lai i Joan Moll.

Teatre El Patronat. Dissabte, 15, 17.00, 18.30 i 20.00.

El 10è Festival de Jazz de la Garriga arrenca aquest dissabte amb tres propostes, cadascuna amb el seu estil particular, que ompliran de música el Teatre El Patronat.

Vic rep Els Amics de les Arts

Els Amics de les Arts presenten 'El senyal que esperaves'. L'Atlàntida, Vic. Dissabte, 15 de maig, 18 i 20.30h.

Quinze anys de trajectòria avalen Els Amics de les Arts, un dels grups de referència del panorama musical català, que finalment poden presentar a Vic el seu darrer treball, *El senyal que esperaves*, a més dels seus èxits de sempre.

CINECLUB

CINECLUB VIC
18 de maig, 20h
L'Atlàntida
VO subtitulada

'Solo nos queda bailar'

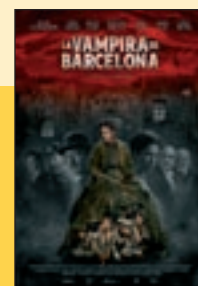
Suècia, 2019. Dir.: Levan Akin. Merab assaja des que era molt jove a la Companyia Nacional de Dansa de Geòrgia amb la seva parella de ball, Mary. La seva vida fa un tomb quan apareix el despreocupat i carismàtic Irakli i es converteix en el seu rival més poderós, però també en el seu major objecte de desig. En un atmosfera conservadora, Merab s'enfronta a la necessitat d'alliberar-se.

AC GRANOLLERS
14 i 16 de maig, 19h
Cinema Edison
VO subtitulada

'Una veterinaria en la Borgonya'

França, 2019. Dir.: Julie Manoukian. Al cor de la Borgonya, l'últim veterinari de la zona lluita per salvar els seus pacients, la seva clínica i la seva família. Quan el seu company i mentor anuncia que es jubila, sap que serà difícil trobar un nou company. Aquesta serà una noia acabada de graduar, brillant, misantropa i que no té cap desig d'enterrar-se al poble de la seva infància.

ALTER CINEMA
20 de maig, 19.30h
Cinema El Casal
Torelló

'La vampira de Barcelona'

Catalunya, 2020. Dir.: Lluís Danés. A la Barcelona de principis del segle XX hi conviuen dues ciutats: una burgesa i modernista, l'altra sòrdida i bruta. La desaparició de la filla d'una rica família commou el país i la policia sospita d'Enriqueta Martí, coneguda com *La Vampira del Raval*. Un periodista ho investiga i descobrirà una elit disposada a ocultar els seus vicis a qualsevol preu.

CINEMES

4 DÍAS

EUA 2020. Dir. Rodrigo García. Amb Glenn Close i Mila Kunis. Drama. Deu anys de consum d'opioides han deixat en ruïnes la vida de Molly. Una nova medicina podria donar-li ales per començar de nou si és capaç de mantenir-se neta durant quatre dies, alguna cosa que tracta d'aconseguir amb l'ajuda de la seva mare, Deb, una dona d'idees fèrries. L'amor que ambdues es tenen es veurà posat a prova com mai abans a les seves vides.

AQUELLOS QUE DESEAN MI MUERTE

EUA 2021. Dir. Taylor Sheridan. Amb Angelina Jolie. Thriller. Un adolescent testimoni d'un assassinat és perseguit per dos assassins bessons per les terres salvatges de Montana. Encara que té una experta de la supervivència per evitar que els sequaços l'agafin, un incendi ràpid amenaça de robar la vida de tots els implicats.

BARBIE Y CHELSEA: EL CUMPLEAÑOS PERDIDO

EUA 2020. Dir. Cassi Simonds. Animació. La

família Roberts s'embarca en un creuer d'aventures pel setè aniversari de Chelsea. Margaret té molta feina per fer, però promet a Chelsea que l'endemà estarà dedicat a ella. Chelsea amb els seus peluixos i germanes, Barbie, Skipper i Stacie, busquen el lloc perfecte al vaixell per celebrar l'aniversari.

ESTE CUERPO ME SIENTA DE MUERTE

EUA 2020. Dir. Christopher Landon. Amb Vince Vaughn i Kathryn Newton. Comèdia de terror. Després d'intercanviar el seu cos amb un assassí en sèrie trastornat que causa estralls en un petit poble, una jove estudiant descobreix que té menys de 24 hores per recuperar el seu cos o el canvi es farà permanent.

EL OLVIDO QUE SEREMOS

Colòmbia 2020. Dir. Fernando Trueba. Amb Javier Cámara i Aída Morales. Drama. Narra de manera íntima la vida d'un home bo, el metge Héctor Abad Gómez, carismàtic líder social i home de família, un destacat metge i activista pels drets humans al

Medellín polaritzat i violent dels anys 70. La història relata la vida del doctor, pare de família preocupat tant pels seus fills com pels nens de classes menys afavorides. A casa seva es respirava la vitalitat i la creativitat característiques d'una educació fonamentada en la tolerància i l'amor, però la tragèdia apuntava.

EJÉRCITO DE LOS MUERTOS

EUA 2021. Dir. Zack Snyder. Amb Dave Bautista i Ella Purnell. Acció. Un grup de mercenaris decideix dur a terme el més gran atracament que mai s'hagi realitzat a la ciutat de Las Vegas just després que es produeixi una epidèmia de morts vivents. Per això hauran d'endinsar-se en una zona de quarantena, amb els riscos que això comporta.

EL SEÑOR DE LOS ANILLOS: EL RETORNO DEL REY

Nova Zelanda 2003. Dir. Peter Jackson. Amb Elijah

Wood, Ian McKellen i Viggo Mortensen. Aventura fantàstica. Les forces de Saruman han estat destruïdes, i la seva fortalesa assetjada. Ha arribat el moment de decidir el destí de la Terra Mitjana, i, per primera vegada, sembla que hi ha una petita esperança. L'interès del senyor fosc Sauron se centra ara en Gondor, l'últim reducte dels homes, el tron dels quals serà reclamat per Aragorn. Sauron es disposa a llançar un atac decisiu contra Gondor. Mentrestant, Frodo i Sam continuen el seu camí cap a Mordor, amb l'esperança d'arribar a la Muntanya del Destí.

HIJOS DEL SOL

Iran 2020. Dir. Majid Majidi. Amb Shamila Shirzad i Ali Nassirian. Drama. Alí, un nen de 12 anys, i els seus tres amics treballen per sobreviure i ajudar les seves famílies fent petites feines en un garatge i cometent petits delictes per aconseguir diners ràpids. En un miraculós gir dels esdeveniments, Alí rep l'encàrrec de trobar un tresor ocult sota terra. Per això recluta els seus amics, però abans de començar la missió han d'unir-se a l'Escola del

Sol, una institució caritativa que intenta educar nens sense llar i que està situada prop d'on suposadament hi ha el tresor.

TODAS LAS LUNAS

Espanya 2021. Dir. Igor Legarreta. Amb Itziar Ituño, Zorion Eguileor i Josean Bengoetxea. Terror. Durant l'última guerra carlista, una nena és rescatada d'un orfenat per una misteriosa dona que habita al mig del bosc. Malferida, i sentint la mort a prop, la petita li semblarà veure en ella un àngel que ha vingut a buscar-la per portar-la al cel. No trigarà a descobrir, a l'alba del nou dia, que aquest estrany ésser li ha donat la vida eterna a canvi de la seva companyia. Sota la seva nova condició, haurà de viure el dolorós pas del temps tancada a la seva infantesa, i comptar infinitat de llunes fins a conèixer Cándido, un home humil que l'acollirà a casa seva com si es tractés de la seva pròpia filla, i amb el qual començarà el seu viatge en contra de la seva nova naturalesa i el somni de recuperar la vida que li han pres.

CARTELLERA

CAMPRODON		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dilluns
Casal Camprodoní	Nuevo orden	-	18.00 i 21.00	18.00 i 21.00	-
RIBES DE FRESER		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dilluns
Catalunya	Giovanna d'Arco (Òpera)	-	19.00 (VOSE)	-	-
RIPOLL		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dilluns
Comtal	Guardianes de la noche: tren infinito	-	-	17.00	-
	El fotógrafo de Minamata	-	-	19.30	20.30
TORELLÓ		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dijous
El Casal	La vampira de Barcelona	-	-	-	19.30 (Cicle Gaudí)
VIC		Divendres	Dissabte i diumenge	De dilluns a dijous	
Sucre	Mortal Kombat	-	11.45 (dg.)	17.25	
	Barbie y Chelsea: cumpleaños perdido	17.20	11.40, 14.15, 15.30, 17.30 i 18.30	17.25	
	Tiburón blanco	18.00	15.45	17.50	
	Detectiu Conan: la bala escarlata	-	11.40 (dg.)	-	
	Guardianes de la noche: tren infinito	-	15.45	-	
	Ejército de los muertos	17.50 i 19.45	11.30, 17.50 i 19.45	17.40	
	Este cuerpo me siento de muerte	18.10 i 20.10	11.45 (dg.), 13.10, 16.15, 18.10 i 20.10	18.10 i 20.10	
	El olvido que seremos	20.05	16.00 i 20.05	19.45	
	Capità Dent de Sabre i el diamant...	17.20	11.35 (dg.) i 15.05	-	

Tom y Jerry	-	11.30 (dg.)	-
Aquellos que desean mi muerte	20.30	16.40 i 20.30	20.20
Godzilla vs Kong	18.35	11.35 (dg.) 15.50 i 18.35	18.10
Los hijos del sol	18.45 i 20.40	18.45 i 20.40	18.20 i 20.15
Ejército de los muertos (VOSE)	-	-	19.35
Nomadland	20.05	20.05	20.05
Nadie	20.45	16.05 i 20.45	20.20
El señor de los anillos: el retorno del rey	18.55	18.55	-
Chaos Walking	18.00	18.00	18.00
El señor de los anillos: el ... (VOSE)	-	-	18.40
Raya y el último dragón (3D)	-	16.45	-
Otra ronda	17.55	17.55	17.35

VIC		Dissabte	Diumenge	Dimarts	Dijous
L'Atlàntida	Action Jackson (VOSC)	-	19.00		
	Solo nos queda bailar (VOSC)	-	-	20.00 (Cineclub Vic)	-

CARDEDEU		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dijous
L'Esbarjo	Bajo las estrellas de París	20.00	20.00	19.00	-
	La vampira de Barcelona	-	-	-	20.00 (Cicle Gaudí)

LA GARRIGA		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dilluns
Alhambra	La tortuga roja	-	15.30	15.30	-
	Vincent Van Gogh: una nueva mirada	16.45 (VOSE)	-	-	16.45 (VOSE)
	4 días	18.30	18.45	17.00 (VOSE)	18.30
	El padre	20.30	17.00	-	-
	Nomadland	-	20.45 (VOSE)	-	20.15
	Paterson	-	-	19.00 (VOSE)	-

GRANOLLERS		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dimarts
Edison	Una veterinaria en la Borgoña	19.00 (VOSE)	18.00	19.00 (VOSE)	-
	L'univers en miniatura de No-no	-	-	12.00	-
	La vampira de Barcelona	-	-	-	19.00

GRANOLLERS		De divendres a dijous
Ocine	Este cuerpo me sienta de muerte	16.30, 18.30 i 20.30
	Chaos Walking (Atmos)	16.15 i 18.20
	Todas las lunas	20.30 / 16.00
	Nadie (Atmos)	16.15, 18.15 i 20.15
	Godzilla vs Kong	18.00 i 20.15
	Upps 2 ¿Y ahora dónde está Noé?	16.15
	Earwig y la bruja	18.00 / 15.50
	El olvido que seremos	19.45 / 18.00
	Tiburón blanco	16.30, 18.30 i 20.20
	El señor de los anillos: el retorno del rey	16.45 / 19.15 / 18.15 (dj. VOSE)
	Una joven prometedora	20.30
	Nomadland	16.30 i 20.30
	Los Croods 2: una nueva era	18.30
	Guardianes de la noche: tren infinito	17.00
	Barbie y Chelsea: el cumpleaños perdido	15.50 i 17.00
	Tom y Jerry	17.30
	Ejército de los muertos	19.30
	Detectiu Conan: la bala escarlata	16.30
	Aquellos que desean mi muerte	18.40 i 20.40
	4 días	16.00
	Mortal Kombat	20.40

SANT CELONI		Divendres i dimecres	Dissabte i diumenge
Ocine	Aquellos que desean mi muerte	18.15	16.15 i 18.15
	Nomadland	18.30 i 20.30	18.45 i 20.30
	El señor de los anillos: el retorno del rey	18.15	18.15
	Tom y Jerry	18.00	18.00
	Nadie	20.00	20.00
	Barbie y Chelsea: el cumpleaños perdido	17.30	16.00 i 17.00
	Godzilla vs Kong	18.45	16.30
	Chaos Walking	21.00	20.30
	Tiburón blanco	20.45	16.20 i 21.00
	Upps 2 ¿Y ahora dónde está Noé?	-	16.15
	Los Croods 2: una nueva era	-	18.30

PASSATEMPS

MOTS ENCREUATS

Pau Vidal

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												
13												

HORIZONTALS: 1. Recuperació sorprenent, només a l'abast de l'omnipotent (o de l'Atanasi de Camí de sirga) / 2. Féu caure en Sabatè i el decapità. De tan corrents semblen fluixos / 3. Nou buida. Varietat d'arròs que no creix bé enlloc. Al cor d'en Lluç / 4. Compost orgànic de desenvolupament piscinal. Brama que no pots no sentir / 5. Als orígens del sindicalisme. S'hi fan totes les coses que els clients no han de veure / 6. Com a mongetes són molt afectuoses. Es delecta perquè l'arrossin més / 7. Érem inversors. Camisa de dormir de les que es posen per l'esquena / 8. Per ser una joveneta de Rabat és molt enganxosa. Canal fetal en depuració / 9. Abracen la Quimeta. Aquesta també sembla joveneta, però ve d'Urà. Per tot l'escaire / 10. Xiscli sense deixar d'ambular. Pícola la carn amb ganivet de trinxeraire / 11. Ve sense ni cinc. Dels marrecs que es comporten com cangurs. Arbre de poca ombra / 12. Hiperbàtons consistents a escurçar el curs del Tàmesi. Agrumollo com un gerani Suzuki / 13. Alzina a mitja creixença. Recitar amb aquella monotonia litúrgica.

VERTICALS: 1. Tan coixos que se'ls malmeten les carns i tot. Els músics hi posen quatre cançons i els queda ben bufona / 2. Per ascendir va bé. Tal com s'ha dit. Del mul a la maleta / 3. L'escuma dels dies de dutxar-se. Toro provinent del sud de l'Àsia / 4. La primera residència. El clàssic concepte astronòmic que ningú té gaire clar / 5. Pell de guineu amb D.O. França. No irritis del tot, només fins a la inflamació de l'iris / 6. Remor de ronc. Més petita que Girona i més bàrbarament ploranera. Fa força nosa, aquest glúcid / 7. Enemics de Fotre el Lluç. Monedes antigues amb efígies de petoners. Pel mateix escaire / 8. Anèmia adolescent que també es contrau a la piscina. Puja des de Nova Zelanda / 9. I aquest baixa de Suïssa a dir l'hora. Silenci de llarga durada / 10. Surt per la sortida de baix de Flix. Faran ús dels ulls. Jo quan faig servir l'ascensor / 11. Referida als ous dels animals, que és cosa molt zoològica. Cabrida amb fama de trastocada / 12. Es mantingués a flor d'aigües de Calvià. Tot el Campoamor n'és un.

SUDOKUS

AMIC

Dificultat: mitjana

				7	2	8	4	
	6					2		
2	5	7				6	9	
				2	4		6	8
3				8	5			
							3	4
		8			9			1
	7			5		3		
	3	5	8			4		9

Dificultat: molt difícil

				9			5	3
			2			7		
			8	1			6	
5		3				4		6
	2					5		
			3				8	2
			7	3				
	3		6					4
7	8							

SOLUCIONS

1	3	5	8	6	7	4	2	9
4	7	9	2	5	1	3	8	6
6	2	8	4	3	9	7	5	1
5	8	2	7	1	6	9	3	4
3	4	6	9	8	5	1	7	2
7	9	1	3	2	4	5	6	8
2	5	7	1	4	8	6	9	3
8	6	4	5	9	3	2	1	7
9	1	3	6	7	2	8	4	5

Dificultat: mitjana

7	8	6	5	4	9	3	2	1
9	3	5	6	2	1	8	7	4
1	4	2	7	3	8	6	9	5
6	1	4	3	7	5	9	8	2
8	2	9	1	6	4	5	3	7
5	7	3	9	8	2	4	1	6
4	5	7	8	1	3	2	6	9
3	9	1	2	5	6	7	4	8
2	6	8	4	9	7	1	5	3

Dificultat: molt difícil

A	L	Z										
T	M	S	I	S	A	M	S					
E	O											
B	O	S	O	S								
U	L	L	I	T	R	I	N	A				
O	A											
A	R	A	B	I	N	A						
M	E	R	E									
S	I	M	A	C								
T	E	N	D	R	E	S						
S	I	N	D	R	E	S						
S	I	N	R	E	B	O	T	I	G	A		
C	L	O	R	A	L							
N	B	E	N	L	L	O	C					
A	B	A	T	E								
R	E	S	U	R	E	C	I	O				